

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 14C/93/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116215416
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ágnes Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1116215416.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v právnej veci žalobcu: K.. S. H., D. W. Č.. X, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie č. 13, Bratislava, o žalobe žalobcu na obnovu konania,

rozhodol:

Súd žalobu na obnovu konania o d m i e t a .

Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca dňa 18.7.2016 doručil súdu žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 21C/176/2012. Žalobu odôvodnil na tom skutkovom základe, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 3Co/620/2014-142 zo dňa 31.3.2016 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 21C/176/2012-118 zo dňa 27.2.2014 napriek tomu, že rozsudok súdu prvej inštancie ignoruje, nedokazuje rozhodné vyjadrenia a dôkazy žalobcu a dezinterpretáciou zákona bagatelizuje nezákonný procesný postup. Uviedol, že sa súd v rozsudku ani len nezmenil o rozhodných vyjadreniach žalobcu opretých o listinné dôkazy a ustanovenia zákona, čím zlikvidoval celú žalobu a nezistil presný a úplný stav veci. Oprávnenosť obnovy konania oprel o ustanovenie § 228 ods. 1 písm. a) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len "OSP") a uviedol, že žaloba a listiny predstavujú rozhodné skutočnosti, ktoré bez svojej viny neboli použité v pôvodnom konaní a majú pre neho privodiť zásadnú zmenu a priaznivejší výsledok. Išlo o nasledovné dôkazy: Upovedomenie o začatí exekúcie č. EX 1430/09 z 27.3.2009, návrh na vykonanie exekúcie z 10.2.2009 prijatý 10.2.2009, žiadosť o doklad výkonu rozhodnutia prijatá dňa 7.3.2007, odloženie výkonu rozhodnutia - upovedomenie z 13.3.2007, žiadosť o udelenie poverenia na výkon exekúcie z 20.2.2009, poverenie na výkon exekúcie č. 5103 073717* z 16.3.2009, príkaz ČSOB banke na blokovanie danej sumy z 27.3.2009, poplatky za podúčty v bankách ČSOB a Tatra banka, exekučný príkaz z 17.8.2009, sťažnosť Slovenskej komore exekútorov z 20.7.2010, sťažnosť Ministerstvu spravodlivosti SR z 3.2.2011, trestné oznámenie Generálnej prokuratúry z 21.5.2010, námietky proti exekúcii súdom prijaté dňa 14.4.2009, uznesenie súdu o námietkach antedatované na 25.5.2009, poskytnutá informácia pplk. JUDr. Dagmar Cifrovej z 1.8.2007, prvé vyjadrenie k vznesenému obvineniu a žiadosť o jeho založenie do spisu, druhé vyjadrenie k priestupku z 10.1.2007, rozhodnutie o zastavení konania č. ORP-651/DI-OBCP-2006-V-III z 10.1.2007, rozhodnutie o uznaní vinným č. ORP-651/DI-OBCP-2006-V-III z 10.1.2007, oprava chyby v písaní - upovedomenie z 1.8.2007, odvolanie proti rozhodnutiu z 24.1.2007, žiadosť o prešetrenie nezákonne uskutočneného konania z 12.3.2008, podnet na preskúmanie zákonnosti vydaných rozhodnutí z 22.8.2008, sťažnosť Generálnemu prokurátorovi z 18.2.2009, žiadosť potvrdiť správnosť vybavenia podaní z 24.6.2010, II. sťažnosť Generálnemu prokurátorovi z 17.9.2010, rozhodnutie z odvolania č. KRP-P-43/DI-SK-2007 z 28.2.2007, odpoveď na žiadosť o prešetrenie veci (12.3.2008) z 18.3.2008, vybavenie podnetu (22.8.2008) z 27.10.2008, odpoveď na sťažnosť zo 6.4.2009, odpoveď na žiadosť z 23.8.2010, odpoveď na II. sťažnosť z 14.12.2010, odpoveď Slovenskej komory exekútorov na sťažnosť z 1.10.2010, odpoveď Ministerstva spravodlivosti SR na sťažnosť z 10.11.2011, odmietnuté trestné

oznámenie z 18.6.2010, sťažnosť na vybavenie sťažnosti Krajským súdom v Bratislave z 10.6.2010, Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 16.3.2012, Oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, ukončenie exekúcie - oznámenie doručené 29.12.2009, vyčíslenie trov exekúcie z 25.8.2009, obálka z doručenia oznámenia o ukončení exekúcie podané dňa 28.12.2009, žiadosť o poskytnutie informácie a doručenie oznámenia o ukončení exekúcie, odpoveď na žiadosť z 21.12.2009, stavebné povolenie z 26.6.2007, doklad o práceneschopnosti. Žalobca mal za to, že dôvodom obnovy konania má byť práve odôvodnenie rozsudku, ktoré obchádza žalobou vyjadrené rozhodné skutočnosti, listinné dôkazy a kauzálny nexus k meritu veci. Uviedol, že v pôvodnom konaní bez svojej viny nemohol použiť dôkazy a vyjadrenia, ktoré boli v žalobe jasne označené a na pojednávaní zdôraznené, keďže súd napriek povinnosti vyplývajúcej mu z § 132 OSP tieto dôkazy obišiel, nehodnotil a o nich sa v odôvodnení ani len nezmienal. Podľa žalobcu je nepochybné, že vykonaným dokazovaním ohľadom v žalobe uvedených dôkazov by sa preukázal zásadne iný stav veci, došlo by k vyvráteniu odôvodnenia uvedeného v rozsudku a žalobcovi by to privodilo zjavne priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Mal za to, že v pôvodnej žalobe pravdivo a úplne označil dôkazy, tieto dôkazy v čase pôvodného rozhodovania existovali, napriek tomu 88% z nich súd nevykonal, dezinterpretoval a bagatelizoval. Žalobca ďalej uviedol, že mu odvolací súd odňal možnosť konať pred súdom, keď rozsudkom č. k. 3Co/620/2014-142 zo dňa 31.3.2016 bez nariadenia pojednávania nečakaným rozhodnutím odvolanie zamietol pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Obnova konania tak podľa žalobcu predstavuje posledný pokus doma riešiť dôsledne listinne zadokumentovaný stav konania, pretože súd zasiahol a odňal jeho práva garantované Ústavou SR. Podľa žalobcu tak oba súdy nespĺnili svoju povinnosť podľa § 1 OSP a ignorovali jeho základné ľudské práva. Keďže súd v pôvodnom konaní namietal pôvodne žiadanú symbolickú sumu náhrady škody a uložil škodu reálne vyčísliť, žalobca upravil pôvodný petit a žiadal uložiť žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi reálne vyčíslenú škodu uvedenú v doplnení žaloby zo dňa 14.11.2013, nahradiť trovy konania a uložiť žalovanému, t.j. Ministerstvu spravodlivosti SR zabezpečiť audit archívu exekútora a všetky neoprávnene získané sumy DPH z celých trov exekúcií, zaviazat' exekútora vrátiť bezodkladne poškodeným alebo podať trestné oznámenie na exekútora pre nedovolené obohatenie, neplatenie dane a zneužitie právomoci verejného činiteľa.

2. Podľa § 397 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa § 403 ods. 1 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 406 CSP v žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa domáha ten, kto obnovu konania navrhuje.

Podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak je zjavne nedôvodná.

Podľa § 413 ods. 2 CSP, ak sa postupuje podľa odseku 1, žalobu na obnovu konania netreba doručovať ostatným subjektom na vyjadrenie.

3. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý smeruje proti právoplatným rozhodnutiam súdu. Obnova konania v systéme mimoriadnych opravných prostriedkov v Civilnom sporovom konaní v porovnaní s doterajšou právnou úpravou zostala zachovaná. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, však musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Žalobu na obnovu konania preto možno podať len vtedy, ak sú splnené všetky zákonné podmienky prípustnosti obnovy konania - žaloba musí byť podaná oprávnenou osobou, musí ísť o prípustný predmet obnovy konania a prípustný dôvod obnovy konania, musí byť dodržaná zákonná lehota na podanie žaloby na obnovu konania a žaloba musí obsahovať predpísané náležitosti.

Dôvody prípustnosti žaloby na obnovu konania proti právoplatnému rozsudku vypočítané v § 397 CSP sú ustanovené taxatívne. Ak je žaloba na obnovu konania odôvodnená ustanovením § 397 písm. a) CSP (predtým § 228 ods. 1 písm. a/ OSP), musia existovať skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Predpokladom ich uplatnenia je aj to, že pre osobu, ktorá podala žalobu na obnovu konania, môžu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, okrem toho musí ísť o také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré existovali v čase pôvodného konania. Nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní (§ 228 ods. 1 písm. a/ OSP) sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť označiť či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu. Nejde o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, súd ich však nepokladal za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikrčilo (R 19/1975). Preukázanie potenciálne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci je procesným predpokladom pre povolenie obnovy konania. Povolenie obnovy konania neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej v novom obnovenom konaní, čo znamená, že aj keď súd povolí obnovu na základe pravdepodobne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci, výsledky konkrétneho konania môžu tento pôvodný procesný predpoklad vyvrátiť a súd nemusí vyhovieť samotnému žalobnému návrhu po povolení obnovy konania. Súd v konaní o žalobe na obnovu konania musí tiež skúmať aj to, prečo v pôvodnom konaní tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy predložené žalobcom neboli, a či ich teda žalobca nepredložil bez svojej viny. Rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný.

4. Žalobou na obnovu konania možno napadnúť ktorýkoľvek právoplatný rozsudok. Môže ísť teda o rozsudok prvoinštančného či odvolacieho súdu. Žalobca podal žalobu na obnovu konania v zmysle ustanovenia § 397 písm. a) CSP proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 21C/176/2012-118 zo dňa 27.2.2014, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Co/620/2014-142 zo dňa 31.3.2016 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.4.2016.

5. Na základe ustanovenia § 397 písm. a) CSP je dôvodom prípustnosti obnovy konania existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré musia kumulatívne spĺňať tieto podmienky: i/ skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy nemohla strana oprávnená na podanie žaloby bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, pričom spravidla sa jedná o prípady, keď strana o existencii skutočností alebo dôkazov nevedela - takýmito dôvodmi obnovy konania pritom môžu byť len také skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania; ii/ tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé prívodiť pre stranu pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Preukázanie potenciálne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci je procesným predpokladom pre povolenie obnovy konania. V zmysle judikatúry sa nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť označiť, či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy stranou sporu voči súdu. Nejde však o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepovažoval za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikrčilo (R 19/1975). Taktiež prípadná vecná nesprávnosť rozsudku, ktorého obnova sa navrhuje, nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania v zmysle § 397 CSP.

6. Súd zo spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 21C/176/2012 zistil, že sa žalobca v predmetnom konaní na základe žaloby doručenej Okresnému súdu Bratislava I dňa 27.9.2012 domáhal voči Ministerstvu spravodlivosti SR zaplatenia náhrady škody titulom nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora a súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 49Er/1430/09 a prietahov v konaní, žiadal preskúmať archív exekútora a zistiť sumu DPH, ktorú exekútor protiprávne účtoval a žiadal ho zaviazat' na jej vrátenie. Okresný súd Bratislava I rozsudkom č. k. 21C/176/2012-118 zo dňa 27.2.2014 žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že dôvodom zamietnutia žaloby bola v časti nároku žalobcu na náhradu škody za nesprávny úradný postup, ktorý mal spočívať v neakceptovaní námietok žalobcu ako povinného proti exekúcii, absencia príčinnej súvislosti medzi postupom súdu a vznikom škody. V časti nároku žalobcu za nesprávny úradný postup súdneho exekútora, ktorý mal spočívať v neoprávnenosti predkladateľa návrhu na vykonanie exekúcie, súd prvej inštancie uviedol, že návrh na vykonanie exekúcie podala oprávnená osoba, preto bola námietka žalobcu aj ohľadom neoznámene začatia výkonu rozhodnutia účastníkovi konania bezpredmetná. Ohľadom namietaného postupu súdneho exekútora spočívajúceho v antidatovaní návrhu na vykonanie exekúcie a jeho oneskorením predložením

súdu, súd prvej inštancie uviedol, že v konaní nebolo preukázané antيداتovanie návrhu na vykonanie exekúcie a čo sa týka oneskorene podanej žiadosti o vydanie poverenia, uvedené by mohlo založiť prípadný nárok na náhradu škody oprávnenému v exekúcii a nie povinnému, aj to po splnení ďalších podmienok. Podľa rozsudku súdu prvej inštancie žalobca namietal aj postup súdneho exekútora pri vydaní exekučného príkazu na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu povinného ešte pred doručením rozhodnutia súdu o námietkach proti exekúcii, v tomto prípade však súd opäť poukázal na nesplnenie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Súd prvej inštancie tak žalobu zamietol v celom rozsahu, keď v odôvodnení uviedol, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal nesprávny úradný postup, resp. nesprávny úradný postup v príčinnej súvislosti so vznikom škody a ani samotnú škodu, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom.

7. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 3Co/620/2014-142 zo dňa 31.3.2016 potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že dôvodom potvrdenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie bol nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného v tejto veci s tým, že meritom veci sa odvolací súd už nezaoberal, a to s poukazom na zamietnutie žaloby. Uviedol, že žalobca označil ako žalovaného Ministerstvo spravodlivosti SR, hoci zo zákona č. 514/2003 Z. z. jednoznačne vyplýva, že za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom zodpovedá štát. Žalobca sa však náhrady škody nedomáhal voči štátu Slovenskej republiky, ale voči Ministerstvu spravodlivosti SR. Odvolací súd tak dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne postupoval, keď vec prejednal so žalovaným, ktorý bol jasne, zrozumiteľne označený a mal spôsobilosť byť účastníkom konania, a tak rozhodol o uplatnenom nároku žalobcu voči tomuto žalovanému a žalobu zamietol. Súd prvej inštancie však opomenul, že žalobcom označený žalovaný nie je v konaní pasívne vecne legitímovaným subjektom. Bolo totiž vecou žalobcu, aby požiadavke vyplývajúcej z hmotného práva vyhovel a riadne označil žalovaného, prípadne podal návrh na pristúpenie ďalšieho účastníka na strane žalovaného alebo na zámenu žalovaného podľa vtedy platného OSP. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že odvolací súd s poukazom na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného vyhodnotil námietky žalobcu uplatnené v odvolaní ako právne irelevantné, preto sa s nimi bližšie nezaoberal.

8. Žalobca odvodil dôvodnosť ním podanej žaloby na obnovu konania z listinných dôkazov vymenovaných v žalobe zo dňa 27.9.2012 a predložených v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 21C/176/2012 a zároveň uvedených v bode 1 tohto rozhodnutia. Podľa žalobcu Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 3Co/620/2014-142 zo dňa 31.3.2016 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 21C/176/2012-118 zo dňa 27.2.2014 napriek tomu, že podľa neho rozsudok súdu prvej inštancie ignoroval a nedokazoval rozhodné vyjadrenia a dôkazy žalobcu a dezinterpretovaním zákona bol bagatelizovaný nezákonný procesný postup. Namietal, že sa súd v rozsudku ani len nezmienil o jeho rozhodných vyjadreniach opretých o listinné dôkazy a ustanovenia zákona, preto bola zlikvidovaná celá žaloba a nezistil sa presný a úplný stav veci. Oprávnenosť obnovy konania oprel o ustanovenie § 228 ods. 1 písm. a) OSP (dnes § 397 písm. a) CSP) s tým, že žaloba a listiny k nej priložené v konaní vedenom pod sp. zn. 21C/176/2012 majú predstavovať rozhodné skutočnosti, ktoré bez jeho viny neboli použité v pôvodnom konaní a majú privodiť zásadnú zmenu a priaznivejší výsledok pre neho. Dôvod obnovy konania žalobca videl v odôvodnení rozsudku, ktoré podľa neho obchádza žalobou vyjadrené rozhodné skutočnosti, listinné dôkazy a kauzálny nexus k meritu veci, pričom poukázal na to, že v pôvodnom konaní bez svojej viny nemohol použiť dôkazy a vyjadrenia, ktoré boli v žalobe jasne označené a na pojednávaní zdôraznené. Podľa žalobcu je nepochybné, že vykonaným dokazovaním ohľadom v žalobe uvedených dôkazov by sa preukázal zásadne iný stav veci, došlo by k vyvráteniu odôvodnenia uvedeného v rozsudku a žalobcovi by to privodilo zjavne priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

9. Právna úprava Civilného sporového poriadku pripúšťa, aby súd bez ďalšieho prejednanja žaloby na obnovu konania túto odmietol v prípade, že z obsahu žaloby už "na prvý pohľad" (zjavne) vyplýva, že je nedôvodná (t.j. nie sú dané dôvody na jej podanie v zmysle § 397 CSP).

10. Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že žalobcom uvedené dôvody už na prvý pohľad nemožno žiadnym spôsobom subsumovať pod dôvody obnovy konania vymedzené v § 397 písm. a) CSP a ani pod ostatné zákonom ustanovené dôvody obnovy konania. Skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy môžu byť dôvodom obnovy konania v zmysle citovaného ustanovenia len vtedy, ak ich

strana, ktorá obnovu navrhuje, nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní (sú pre stranu v porovnaní s pôvodným konaním "nové") a súčasne môžu pre stranu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Ako vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Co/620/2014-142 zo dňa 31.3.2016, dôvodom, pre ktorý odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 21C/176/2012-118 zo dňa 27.2.2014, ktorým bola žaloba zamietnutá, bolo to, že žalobca podal žalobu voči žalovanému, ktorému v danom konaní neprináležala pasívna vecná legitímácia. Žalobcom uvedené listinné dôkazy, o ktoré oprel dôvod jeho žaloby na obnovu konania, sa nedotýka pasívnej legitímácie žalovaného v pôvodnom konaní, a teda uvedené dôkazy nemožno považovať za skutočnosť, dôkazy, ktoré by mohli privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Súd poukazuje na to, že podmienka pasívnej vecnej legitímácie je otázkou právneho posúdenia veci. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne, pričom návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení v právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy. Taktiež skutočnosť, že sa podľa žalobcu súd prvej inštancie nezaoberal ním predloženými listinnými dôkazmi, resp. ich ignoroval alebo dezinterpretoval, nemožno považovať za okolnosť, ktoré zákon predpokladá pre tento mimoriadny opravný prostriedok. Nový dôkaz je spôsobilým dôvodom obnovy konania vtedy, ak je ním možné preukázať právne spôsobilú skutočnosť, ktorá môže privodiť pre toho, kto podal žalobu na obnovu konania, priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ktorý bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Pri novom dôkaze nie je rozhodujúce, že sa týka skutočností, ktorá je súdu už známa. Nemožnosťou použiť dôkaz bez svojej viny v pôvodnom konaní nie je mienená len možnosť označiť dôkaz, ale aj nemožnosť predložiť ho súdu. Predpokladom obnovy konania je, aby dôkazy, ktoré tu v dobe pôvodného rozhodovania už existovali, nemohla strana bez svojej viny použiť. Okolnosť, či súd tieto dôkazy vykonal a či z nich vyvodil zistenie skutkového stavu pre svoje rozhodnutie, neznamena možnosť alebo nemožnosť strany použiť dôkazy v konaní. Pri inom výklade znenia, obsahu a účelu § 397 písm. a) CSP (§ 228 ods. 1 písm. a/ OSP) by sa totiž cestou obnovy konania mohla domáhať revízie právoplatne skončeného súdneho konania každá strana, ktorého dôkazným návrhom nebolo vyhovené, hoci súd tieto dôkazy (právom či neprávom) nepovažoval za rozhodujúce, a preto ich nevykonal. Takto by obnova konania plnila účel dovolacieho konania. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vydaného v konaní sp. zn. 21C/176/2012-118 síce vyplýva, že sa súd zaoberal meritom veci a žalobu zamietol v celom rozsahu pre neunesenie dôkazného bremena, nepreukázanie nesprávneho úradného postupu, resp. nesprávneho úradného postupu v príčinnej súvislosti so vznikom škody a ani samotnej škody, ktorá žalobcovi mala vzniknúť v súvislosti s tvrdým nesprávnym úradným postupom, avšak z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Co/620/2014-142 zo dňa 31.3.2016 už vyplýva a je teda zrejme, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď vec prejednal so žalovaným, ktorý bol jasne a zrozumiteľne označený a mal spôsobilosť byť účastníkom konania, a tak rozhodol o uplatnenom nároku žalobcu voči tomuto žalovanému a žalobu zamietol. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu však opomenul, že žalobcom označený žalovaný nebol v konaní pasívne vecne legitimovaným subjektom. Odvolací súd tak potvrdil zamietajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie pre nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného v tejto veci s tým, že meritom veci sa už odvolací súd nezaoberal. Je teda zrejme, že dôvodom potvrdenia rozhodnutia o zamietnutí žaloby bol výlučne nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného v tejto veci, pričom je tiež zrejme, že žalobcom uvádzané dôkazné prostriedky v žalobe na obnovu konania sa týkajú merita veci a nie otázky pasívnej vecnej legitímácie v konaní. Samotnú skutočnosť, že sa žalobca nestotožňuje s rozhodnutím a so závermi prvoinštančného a odvolacieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 21C/176/2012, pritom nemožno považovať za dôvod na povolenie obnovy tohto konania. Taktiež ako dôvod obnovy konania neslúži poukázanie na prípadné nevykonanie možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré strana sporu označila, avšak súd ich nepovažoval za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikročilo.

11. S poukazom na uvedené súd žalobu žalobcu na obnovu konania v zmysle ustanovenia § 413 ods. 1 písm. e) odmietol, keďže tu neboli dôvody na jej podanie v zmysle § 397 CSP, t.j. je zjavne nedôvodná.

12. Súd na záver poznamenáva, že podstatou žaloby na obnovu konania je dosiahnutie povolenia obnovy pôvodného konania pri zachovaní pôvodných strán sporu. Žalobu na obnovu konania môže v zmysle ustanovenia § 400 CSP podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané. V tomto prípade žalobu na obnovu konania podal žalobca, avšak stranami sporu vedeného pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 21C/176/2012 bol žalobca - K. S. H. a žalovaný - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. To znamená, že v prípadnej žalobe na obnovu konania mali byť

jednotlivé subjekty vystupujúce v konaní, ktoré sa žiada obnoviť, zachované. V predmetnej žalobe na obnovu konania však žalobca ako žalovaného uviedol Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR, t.j. označil subjekt odlišný od subjektu, proti ktorému pôvodná žaloba v konaní vedenom pod sp. zn. 21C/176/2012 smerovala. Súd vzhľadom na uvedené poukazuje na to, že sa žalobou na obnovu konania ako mimoriadnym opravným prostriedkom nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení v právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy, t.j. ani odstránenia nedostatku pasívnej vecnej legitímácia žalovaného v pôvodnom konaní.

13. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Súd o trovách konania rozhodol v zmysle citovaných ustanovení tak, že žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania, hoci bol v predmetnom konaní v plnom rozsahu úspešný z dôvodu zamietnutia žaloby na obnovu konania, avšak mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno písomne podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.